Cortisol en cortisone changes in burnout: Literature overview and case-control study

Haio: DE DECKER Jens , U.G.
Promotor: GODDERIS Lode , KUL
Praktijkopleider: BINGE Servaas

Context: Burnout wordt op heden bekeken als een ziekte met een homogene symptomatologie (uitputting, cynisme and verminderde persoonlijke prestatie). Nochtans groeit de evidentie naar intra-individuele patronen van burnoutsymptomen. Verschillende subgroepen moeten hiervoor gedefinieerd worden. Deze subtypering is echter nooit onderzocht in een klinische patientengroep en de patiëntenpopulaties in eerdere studies zijn heterogeen.

Onderzoeksvraag: Aangezien de resultaten in studies die de relatie burnout en cortisol/cortisone levels zeer uiteenlopend zijn, wil deze studie door middel van een sterk design een poging doen om de belangrijkste beperkingen van studies uit het verleden te omzeilen. Het doel van de studie is om door middel van subtypering binnen de patiëntengroep de relatie tussen burnout en cortisol/cortisone bloot te leggen en het inzicht in de pathofysiologie te versterken.

Methode: In de eerste fase werd een literatuuronderzoek gevoerd naar de rol van biomarkers in burnout. 22 studies werden door middel van een relevante zoekstrategie weerhouden. In tweede fase werd een burnout patientengroep (n=53) en een gezonde controlegroep (n=64) vergeleken op burnout symptomen, symptomen op een depressieschaal en cortisol/cortisone levels in speeksel. De burnoutgroep werd gedefinieerd door middel van een uitgebreid klinisch assessment. De deelnemers werden op basis van deze vragenlijsten nog verder onderverdeeld in relevante subgroepen.

Resultaten: Eerdere studies tonen inconsistente resultaten inzake de rol van biomarkers in burnout patiënten. Wij vonden in onze studiepopulatie een significant hoger speekselcortisone in de burnoutgroep. Ook in de subgroep van acute burnout en burnout in herstel wordt in vergelijking met de gezonde controlegroep een hoger totaal speekselcortisone en AUCg gevonden. Andere biomarkers, verkregen uit de speekselstalen, tonen geen significant verband met burnout.

Conclusie: De resultaten in onze studiepopulatie steunen de hypothese van een verhoogd totaal cortisone en AUCg in een goed gedefinieerde burnoutgroep.